

Arrest

nr. 54 928 van 26 januari 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRAVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaarde op 7 februari 2010 toegekomen te zijn op Belgisch grondgebied en diende op 8 februari 2010 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen nam op 6 april 2010 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 6 april 2010 in kennis gesteld.

Dit is thans de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Ashkali, afkomstig uit Letnice, gelegen in de gemeente Viti, en bezit u het Kosovaars staatsburgerschap. Uw ouders hebben u nooit ingeschreven bij de gemeente en tot op heden staat u nergens geregistreerd. Sinds uw twaalfde levensjaar bent u een wees en werd u opgevangen door een zekere N.(...) S.(...). Hij was een veehouder en u werkte sindsdien voor hem. De laatste tijd werkte u als metser ook geregeld voor een zekere N.(...). Deze persoon betaalde u meer niet dan wel uit. Dat kwam ondermeer omdat u een Ashkali bent en de etnische Albanezen op u neerkeken. U wilde zeer graag ergens geregistreerd staan en vroeg aan beide personen hulp om u in te schrijven. Zij hadden er echter baat bij dat u niet ingeschreven was - zo konden zij u immers verder uitbuiten - en hielpen u daarom niet. Wanneer er echter steeds minder werk was, was N.(...) u liever kwijt dan rijk. Hij organiseerde voor u een reis naar het buitenland in een vrachtwagen van kennissen van hem. U betaalde na lang sparen 1.600 euro en u vertrok met deze kennissen van N.(...). De dag van uw asielaanvraag, 8 februari 2010, kwam u aan in Brussel en de chauffeurs van de vrachtwagen wezen u aan waar u moest zijn om asiel aan te vragen. U wenst niet terug te keren naar Kosovo omdat u er niemand heeft die naar u omkijkt, u er niet geregistreerd bent en u er erg hard moest werken. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er geenszins in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden gesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde etnische afkomst. U verklaarde Ashkali te zijn, net zoals uw ouders (CGVS, p.3), maar uw kennis van de afkomst van deze etnische groep is te beperkt om aan deze bewering enige geloofwaardigheid te hechten. U kon immers geen verschil opsommen tussen Ashkali en etnische Albanezen. Gevraagd naar wat dat juist is, "Ashkali", antwoordde u dat het moslims zijn. Gevraagd tot welke religie etnische Albanezen behoren, verklaarde u eveneens dat het moslims zijn. Over wat het verschil dan is tussen de twee stelde u dat het de religie is en dat niet alle Ashkali moslim zijn. U kon geen tradities opnoemen die specifiek zijn voor Ashkali, u kon geen specifieke feesten aanhalen die Ashkali zouden vieren, u vermeldde enkel de geboorte van Jezus, wat voor een groep die u als moslims omschrijft vrij ongeloofwaardig is. U verklaarde geen wezenlijke verschillen te kennen tussen Roma en Ashkali. U kende niet één bekende Ashkali, Ashkali-partij, Ashkali-vertegenwoordiger of Ashkali-organisatie die zich het lot van de Ashkali aantrekt. Ook hebt u geen idee of er een grote Ashkali-gemeenschap in Viti aanwezig is (CGVS p.2-3). U verklaarde als wees te zijn opgegroeid tussen de etnische Albanezen en daardoor van uw afkomst niets af te weten. Tevens verklaarde u echter dat u tot uw twaalfde bij uw ouders hebt gewoond (CGVS p.2), waardoor een minimale kennis van/interesse in uw achtergrond verwacht kan worden. Dat u nauwelijks iets kan vertellen over de Ashkali knelt des te meer omdat u door uw omgeving als Ashkali werd beschouwd en bijgevolg slecht behandeld werd. Dat was met name één van de redenen waarom u Kosovo verlaten hebt (CGVS p.3). U hebt gelet op wat voorafgaat helemaal niet aannemelijk gemaakt Ashkali te zijn.

Omdat er geen geloof kan worden gehecht aan uw etnie komt ook de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen problemen, waaronder uitbuiting ten gevolge van uw Ashkali-afkomst (CGVS p.3), volledig op de helling te staan. Uw verklaring in Kosovo nooit te zijn ingeschreven en daartoe op zelfstandige basis - zelfs als volwassene - niet in staat te zijn geweest (CGVS p.4), is bovendien volstrekt ongeloofwaardig. In dit verband dient te worden opgemerkt dat u uw leeftijd niet correct kon zeggen. U verklaarde te denken dat u 25 jaar bent, maar gelet op de geboortedatum die u opgaf, 8 april 1982, zou u momenteel 27 (bijna 28) jaar zijn. Uit de kieslijsten voor de gemeente Viti blijkt dat er wel degelijk een F.(...)S.(...) geregistreerd staat in deze gemeente, geboren op 26 mei 1969 en dus met de leeftijd van 40 jaar, wat meer in overeenstemming is met uw fysieke verschijning. Bovendien verklaarde u naar school te zijn gegaan, al weet u niet meer wanneer of op welke leeftijd (CGVS p.7). Het is evenwel maar weinig geloofwaardig dat u wel naar school zou zijn gestuurd, maar dat er geen stappen zouden zijn ondernomen om u te laten registreren. Bovendien is het volstrekt ongeloofwaardig dat u later, als volwassen man, op geen enkele wijze de hulp van de Kosovaarse autoriteiten kon inroepen om zich te laten registreren. Uw verklaring niet te weten hoe u dit moest doen (CGVS p.4) en geen hulp te hebben gekregen van de enige twee personen die u kende, namelijk N.(...)S.(...) en N.(...) (CGVS p.4, 7), is hiervoor hoegenaamd niet afdoende, temeer daar u zelf aangaf dat het belangrijk is geregistreerd te zijn aangezien men dan veilig is en men 'bestaat' (CGVS p.4) en er bijgevolg logischerwijze verwacht kan worden dat u, gezien u het belang van een registratie inziet, als volwassene toch zelf enig initiatief hiertoe zou hebben ondernomen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen Kosovo te hebben verlaten omwille van het feit dat u nooit bent geregistreerd bij de Kosovaarse autoriteiten en als Ashkali bijgevolg door etnische Albanezen werd uitgebuit. Bijgevolg kan geen geloof gehecht worden aan het bestaan in uw hoofde van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoeker een schending op van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 inzake de status van vluchtelingen (Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker stelt dat er sprake is van een kennelijke beoordelingsfout. Verzoeker houdt een theoretisch betoog aangaande de motiveringsplicht en stelt dat uit de motivering van de bestreden beslissing niet blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een nauwkeurig en relevant onderzoek van de feiten heeft verricht. Hij wijst op artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en de definitie van een sociale groep van UNHCR en merkt op dat uit het verhoor van verzoeker blijkt dat hij aan alle voorwaarden voldoet om de hoedanigheid van vluchteling te bekomen. Hij haalt aan dat hij wel degelijk een etnische Ashkali is en dat het niet betwistbaar is dat uit inlichtingen van Human Rights Watch volgt dat de vervolgingen van die minderheid nog actueel zijn. Bij zijn verzoekschrift voegt hij een stuk van het Hoge Commissariaat voor de Vluchtelingen waaruit dient te blijken dat deze de noodzakelijkheid bepleit om de bescherming te behouden van sommige asielzoekers afkomstig uit Kosovo, in het bijzonder de Roms of Ashkali. De verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij niet uiteenzet op welke wijze verzoeker zijn Ashkali-herkomst in rechte niet genoeg zou hebben aangetoond. Bovendien mag hem niet verweten worden dat hij geen beroep heeft gedaan op de plaatselijke overheden gezien deze als ondoeltreffend kunnen worden beschouwd wat door verschillende internationale organisaties wordt benadrukt. Verzoeker leidt hieruit af dat hij het beginsel van subsidiariteit van de asielaanvraag heeft nageleefd. Zo ook is hij ervan overtuigd dat er geen tegenstrijdigheid in zijn verklaringen worden vastgesteld en dat hieruit volgt dat zijn verhaal als geloofwaardig dient te worden beschouwd. Verzoeker overloopt eveneens de definitie van de subsidiaire bescherming uit artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en oppert dat de tegenpartij haar positie niet verklaart als ze beweert dat verzoeker de voorwaarden van het voordeel van de status van de subsidiaire beschermingsstatus niet vervult. Verzoeker stelt dat dit door de tegenpartij niet ernstig onderzocht werd.

2.2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing maakt duidelijk op welke motieven deze is gebaseerd, zodat verzoeker weet op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen. Hieruit blijkt dat de formele motiveringsplicht in casu werd nageleefd en het middel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld.

2.3. De bestreden beslissing is gestoeld op het gegeven dat verzoeker er niet in slaagt zijn Ashkali-origine te staven waardoor de problemen die verzoeker omwille van deze afkomst zou hebben gehad evenmin geloofwaardig kunnen worden geacht, onder andere zijn problemen met betrekking tot de registratie in Kosovo.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Om als vluchteling te worden erkend dient de vreemdeling aan te tonen dat hij vervolgd wordt omwille van één van de in artikel 1, A (2), van het Vluchtelingenverdrag vermelde redenen, te weten zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging. Verzoeker dient daarbij aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin.

2.6. Met betrekking tot verzoekers etnische origine blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker steeds aangaf Ashkali te zijn (stuk 10, Vragenlijst DVZ 16/02/2010, p. 1). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde hij dat Ashkali moslims zijn om vervolgens te stellen dat etnische Albanezen ook moslims zijn. Op de vraag wat het verschil is tussen beide antwoordde verzoeker dat dit hun religie betrof maar dat niet alle Ashkali moslims zijn (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 2). Op de vraag wat het verschil is tussen Roma en Ashkali gaf verzoeker als antwoord dat deze dezelfde zijn, doch dat er wel een verschil is tussen de feesten afhankelijk van hun religie maar hij kon hiervan geen voorbeelden geven behoudens het feest van de geboorte van Jezus voor de Ashkali (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 2). Verzoeker bleek niet op de hoogte van de omvang van de Ashkali-gemeenschap in Viti, van organisaties die zich het lot aantrekken van deze minderheid, van Ashkali-vertegenwoordigers of van bekende personen noch van partijen (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 2-3). Verzoeker opperde dat hij als wees is opgegroeid tussen de etnische Albanezen en dat hij omwille van deze reden niet veel informatie kan verstrekken aangaande Ashkali (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 3). Verzoeker verklaarde nochtans dat hij tot zijn elfde bij zijn moeder woonde en dat hij daarna werd opgenomen door de familie van N.S. (stuk 10, Vragenlijst DVZ 16/02/2010, p. 2). Nochtans mag van verzoeker, die beweert door zijn omgeving als Ashkali te worden beschouwd, verwacht worden dat hij een minimum aan verschillen kent tussen de verschillende etnische groepen nu dit onderscheid de reden is waarom verzoeker zou worden vervolgd. Waar verzoeker stelt dat niet werd uiteengezet op welke wijze hij zijn herkomst niet voldoende heeft uiteengezet, merkt de Raad op dat hij met betrekking tot zijn afkomst tegenstrijdige, vage en zodoende ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd waaruit rechtsgeldig kan worden afgeleid dat hij zijn etnische afkomst niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.7. Verzoeker voert aan dat geen nauwkeurig en relevant onderzoek werd verricht, maar duidt niet aan met welke elementen geen of onvoldoende rekening zou zijn gehouden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers etnische origine, kan ook geen geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die volgens verzoeker hun grondslag vinden in deze etnische afkomst. De rapporten die verzoeker aanhaalt en die betrekking hebben op de situatie van de Ashkali-minderheid zijn bijgevolg niet bij machte een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aan te tonen, aangezien ze niet op verzoeker van toepassing zijn omdat zijn etnische origine ongeloofwaardig wordt geacht.

2.8. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land

niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade wil stellen, anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker verklaarde nooit enig probleem te hebben gekend met de politie (stuk 3, gehoorverslag CGVS 25/03/2010, p. 7). Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift dat een beroep op de politie weinig zinvol is en verwijst naar de algemene toestand van ondoeltreffendheid jegens minderheden in Kosovo zoals die wordt uiteengezet in een aantal rapporten. Dergelijke algemene verwijzing volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn individuele geval geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de lokaal aanwezige autoriteiten in Kosovo. Verzoeker toont in elk geval niet aan dat hij ernstige pogingen heeft ondernomen om bescherming vanwege de lokale autoriteiten te bekomen.

2.9. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus voert verzoeker aan dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen haar standpunt aangaande het gegeven dat verzoekende partij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus "*niet uitlegt*". Het feit dat de motieven inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent echter niet dat de beslissing met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas kan hij zich niet langer steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. In het administratief dossier, noch in het verzoekschrift, zijn er elementen die erop wijzen dat er voor verzoeker sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont in elk geval niet concreet aan dat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

2.10. Er werd geen schending van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag aangetoond. De beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden. Er werd geen kennelijke beoordelingsfout aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig januari tweeduizend en elf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN